

Det må da være det optimale, hvis man vil tilgodese Venstres synspunkter her i det spørgsmål, og derfor vil jeg sige: Venstre må da kunne tilslutte sig det ud fra den tankegang.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Til fru Margot Torp skal jeg sige, at jeg mener, problemet er der. Jeg mener, der er et problem i, at der kan være forskel i aflønning af mænd og kvinder, selv om de udfører det samme arbejde.

Jeg interesserer mig bare ikke så meget for, hvad tallet lige præcis er, men for hvordan vi får løst det problem, der er. Og det er derfor, jeg er så optaget af at stille de her spørgsmål til fru Margot Torp og måske også til fru Anni Svanholt, for der har jo åbenbart været et omfattende, forudgående arbejde forud for den her debat i dag, og derfor synes jeg, det er relevant at grave i, hvad de enkelte pinde i de forslag til vedtagelse, der er fremlagt, betyder. Og jeg går ud fra, der har været en omfattende diskussion SF og Socialdemokratiet imellem, i og med at en del af pindene jo er enslydende i de to forslag til vedtagelse.

Når jeg derfor skal tage stilling til de forslag, der foreligger, så bliver jeg nødt til at have nogle svar på de spørgsmål, jeg stiller.

Jeg spørger fru Anni Svanholt: Hvad går det ud på? Er det lønmodtageren, der får en ret, eller skal lønmodtageren også opgive sine lønoplysninger? Hvordan sikrer man, at statistikken forbliver anonym? Hvor stor skal virksomheden være, for at det ikke er muligt at henføre oplysningerne til den enkelte lønmodtager? Det er de ting, vi skal have svar på, for at vi kan komme videre i debatten.

Formanden:

Pia Christmas-Møller som ordfører.

Pia Christmas-Møller (KF):

Det Konservative Folkepartis politik hviler på det livssyn, at mennesker er født forskellige, og at netop denne kendsgerning skal værnes og ikke bekæmpes, fordi det præcis er i mødet mellem forskellige mennesker, at dynamik og udvikling, spænding og, ja, også kærlighed opstår. Men da alle ikke er født med lige muligheder for at klare livets fordring, må fællesskabet være garanten for hjælp til dem, der ikke kan klare sig ved egen kraft.

Opgaven er altså så langt fra set med vore øjne at forsøge at gøre mennesker endsige kønnene

ens. Opgaven er derimod at tilstræbe, at det enkelte menneske, uanset køn og uanset hvori de medfødte evner og anlæg består, får lige muligheder for at udfolde sig inden for den ramme, som skyldig respekt for andres tilsvarende krav på muligheder giver. Det er kernen i vort livssyn.

Lad mig derfor indledningsvis slå to ting fast med syvtommersøm. For det første: Det Konservative Folkeparti er varm tilhænger af reel ligestilling mellem kønnene. Med reel ligestilling mener vi, at kvinder og mænd skal have lige muligheder for at udfolde deres individuelle evner, anlæg og interesser. Det gælder uddannelsesmæssigt, erhvervsmæssigt, såvel som for tilværelsen i øvrigt.

Vi måler derimod ikke graden af ligestilling på, om der nu også er nøjagtig lige mange kvinder og mænd, der vælger den samme livsbane. Det er de reelle muligheder, der er afgørende, og ikke, om der f.eks. er lige mange kvindelige og mandlige maskinmestre eller fiskere. Kønskvotering er os derfor grundlæggende imod, idet vi ser det som værende i modstrid med selve begrebet ligestilling, forstået som lige muligheder.

For det andet: Det Konservative Folkeparti finder det selvfølgelig, at løn følger kvalifikationer, indsats og ansvar – uanset køn.

For 25 år siden blev princippet om lige løn for lige arbejde slået fast i dansk lovgivning på foranledning af EF – først da, var vi mange, der dengang sagde.

Forstemmende er det, at vi i dag et kvart århundrede senere må konstatere, at målet endnu ikke er nået. Ifølge Danmarks Statistik får kvinder i gennemsnit 18 pct. mindre i løn end mænd. Det nøjagtige tal kan vi altid slås om, men det synes jeg imidlertid er uinteressant. Langt mere interessant er det at diskutere, hvorfor der er forskel, og hvordan vi kommer videre.

Hvis vi først ser på spørgsmålet om hvorfor, ja, så er der ingen tvivl om, at en del af forskellen kan henføres dels til det kønsopdelte arbejdsmarked, men også til den i nogen grad kønsopdelte fagbevægelse.

Forskellige brancher har forskellige løntraditioner, og er der så også samtidig tale om markant forskel i kønnenes repræsentation på de forskellige områder, ja, så slår det igennem i statistikkerne.

Til eksempel er lønforskellen mellem IT-specialister og sælgere i butiksfaget temmelig stor. Dertil kommer, at de to brancher er stærkt præget af hvert sit køn. Her finder man en del af for-